

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน การอยู่ในการจดจำระลึกถึงของพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้

คำถาม: อะไรคือเหตุผลบางคนสามารถยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่พ่ออธิบายได้อย่างง่ายดาย ในขณะที่ผู้อื่นนั้นพบว่าเป็นเรื่องยาก?

คำตอบ: ลูก ๆ ผู้ที่ได้ทำบาปคดเป็นเวลายาวนาน ผู้ทำบาปคดที่เก่าแก่ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรสามารถที่จะยอมรับทุกสิ่งที่พ่อพูดได้อย่างง่ายดายเพราะพวกเขาได้รับผลของบัพติศมาของพวกเขา ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ทำบาปคดที่เก่าแก่จะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจทุกสิ่ง แม้แต่ผู้คนของศาสนาอื่นก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจความรู้

โอมขานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิตที่แสนหวาน ลูก ๆ ทั้งหมดกำลังทำอะไร? การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน หนึ่งในนั้นคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน และอีกหนึ่งนั้นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกทั้งหมดมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นการจดจำระลึกถึงใคร? การจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกก็จะถูกตัดทิ้งและลูกจะไปถึงที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และแล้วไปสู่โลกใหม่ ดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกกรรมด้วยอวัยวะเหล่านี้ พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มนุษย์ทั้งหมดจดจำผู้อื่นมากมาย ในหนทางของบัพติศมาต้องจดจำผู้เดียว ในตอนแรกลูกได้ทำบาปคดซึ่งบาปที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้น นั่นเรียกว่าบาปคดที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน พ่อ, ผู้สร้างคือผู้เดียวที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสแก่ทุกคน ลูก ๆ ทั้งหมดได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกไม่ได้รับมรดกจากพี่ชายน้องชาย ลูก ๆ ที่เป็นผู้ชายนั้นก็ได้รับมรดกจากพ่อของตนเสมอ ลูกสาวนั้นก็ได้รับเล็กน้อยด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเขาก็ไปและกลับมามีชีวิต ที่นี่ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณและพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของตนจากพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะมัวรังเป็นชายหรือหญิง ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่า ชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลาลูกเข้าใจความหมายของคำนั้น “บราเตอร์” ก็หมายถึงดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูก ๆ ของพ่อผู้เดียว และแล้วในฐานะที่เป็นลูก ๆ ของพระบาปิตาบรรพบุรุษ ทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย เวลาลูกรู้ว่าทุกคนต้องกลับไปที่นี่จากโลกนี้ บทบาทของมนุษย์ทั้งหมดกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ท่านพาลูกข้ามฟาก ผู้คนร้องเพลง: โอ คนพ่ายเรือ พาพวกเราข้ามฟากเถิด! นั่นคือพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเถิด อย่างแน่นอนที่โลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นโลกใหม่ เริ่มต้นจากโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกก็มีแผนที่ของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้อาศัยของดินแดนที่แสนหวาน ดินแดนแห่งความสงบ ลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของตน เมื่อพวกเราอยู่ในโลกใหม่ในยุคทอง ดวงวิญญาณอื่น ๆ ทั้งหมดก็อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในเขาที่ซึ่งไม่เคยถูกทำลายได้ ยกตัวอย่าง หากใครบางคนเป็นวิศวกร และแล้วอย่างแท้จริงที่ 5000 ปี หลังจากนั้น เขาก็จะกลายเป็นวิศวกรในวิธีเดียวกัน เขาจะมีนาม รูป เวลา และสถานที่เดียวกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การละเล่นนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย และระยะเวลาอันนั้นคือ 5000 ปี ไม่สามารถจะยาวกว่าหรือสั้นกว่าแม้เพียง 1 วินาทีได้ นี่คือการที่ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูการละเล่นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อไม่ได้มีร่างของท่านเอง ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ด และดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่อาศัยอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตนก็ลงมาที่นี่ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของเขา อันดับแรกนั้นเป็นของเหล่าเทพ มีรูปภาพของราชวงศ์อันดับหนึ่งและแล้วก็รูปภาพของจักรพรรดิ สูงสุดคืออาณาจักรของสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีมนุษย์ใดรู้ว่าเมื่อไหร่หรืออย่างไรที่อาณาจักรของพวกเขาได้มีการก่อตั้งขึ้น พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี พวกเขาไม่รู้ถึงประวัติชีวิตของใคร พวกเขาควรจะมีรู้ถึงประวัติชีวิตของลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งผิดที่จะก้มลงเบื้องหน้าลักษมีและนารายณ์หรือร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาโดยที่ไม่รู้จักพวกเขา พ่อ นั่งที่นี่และบอกลูกถึงประวัติชีวิตของคนหลัก เวลาลูกรู้ว่าพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ศรีภคณเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ดินแดนของศรีภคณนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ภคณคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ลูกประคานนั้นก็มีการสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ผู้หนึ่งผู้หนึ่งจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ แต่ขณะที่กำลังก้าวไปข้างหน้าก็พ่ายแพ้ มายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ จะมีคำกล่าวถึงผู้ที่อยู่ในกองทัพบา ผู้หนึ่งคือผู้บัญชาการ ผู้หนึ่งคือผู้หนึ่งผู้หนึ่ง และแล้วพวกเขาก็ตาย ที่นี้การตายหมายถึงการสูญเสียสภาพของลูก นั่นคือการพ่ายแพ้โดยมายา และแล้วพวกเขาก็ตาย ผู้ที่เคยตะลึงงันด้วยความรู้, รับฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป โอ มายา! พวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นผู้ที่หยาบช้าจากพ่อ พวกเขาตายขณะมีชีวิต พวกเขาเป็นของ

พ่อและแล้วพวกเขาก็จากอาณาจักรของรามและไปสู่อาณาจักรของราวัน สงครามที่พวกเขาได้แสดงไว้ระหว่างชราวัสและพันดา
 วาสนั้นก็อยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ พวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างเทพและปีศาจด้วย พวกเขาควรจะแสดงถึงเพียงสงครามเดียว!
 เหตุใดจึงมีสอง? พ่ออธิบายว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอ้างอิงถึงที่นี่ สงครามหมายถึงความรุนแรง นี่คือการต่อสู้ที่สูงสุดของความไม่
 ก้าวร้าวรุนแรง เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ของลูกคือประเด็นของพลังโยคะ ลูกไม่ได้กระทำสิ่ง
 ใด ๆ กับผู้ใดก็ตาม ด้วยอาวุธ ฯลฯ ชาวคริสต์เถียนเหล่านั้นมีพลังมากมายที่จะทำเช่นนั้น รัสเซียและอเมริกาคือ สองพี่น้อง พวกเขา
 แข่งขันกับกันและกันในการทำระเบิด ฯลฯ แต่ละคนก็มีพลังมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขามีพลังมากมาย ที่หากพวกเขานั้นจะ
 เป็นหนึ่งเดียวกันพวกเขาก็จะสามารถปกครองทั้งโลก อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นกฎที่ใครก็ตามจะสามารถได้รับการปกครองโลกด้วย
 พลังทางวัตถุ พวกเขาได้แสดงเรื่องราวของแมวสองตัวรบกัน และแมวตัวที่สามที่อยู่ระหว่างกลางก็ได้รับประทานเนย พ่ออธิบายสิ่ง
 เหล่านั้นทั้งหมดในเวลานี้ ผู้ที่ไม่ได้รู้สิ่งใด พ่อเคยได้ให้ทำรูปภาพเหล่านี้ ฯลฯ ด้วยเทพนิมิต และเวลานี้ท่านกำลังอธิบายด้วย
 เช่นกันว่าผู้คนเหล่านั้นรบราบบันและกันอย่างไร ลูกรับอำนาจในการปกครองของทั้งโลก พวกเขาทั้งสองมีพลังอย่างยิ่ง พวกเขา
 ทำให้ผู้อื่นรบราบบันและกัน และแล้วก็เฝ้าแต่ให้การช่วยเหลือ เพราะธุรกิจของพวกเขานั้นทรงพลังอย่างยิ่ง เป็นเพียงเมื่อแมวสอง
 ตัวรบกับกันและกันเท่านั้นที่กระสุนทั้งหมด ฯลฯ จะมีประโยชน์ พวกเขาได้ทำให้สองประเทศรบราบบันและกัน อินดูสถานและ
 ปากีสถานได้เคยแยกจากกันมาก่อนหน้านั้นไหม? ทั้งสองเคยเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ลูกกำลัง
 ทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นรบราบบันและกัน และในระหว่างกลางลูกก็
 ได้รับประทานเนย ลูกได้รับเนย นั่นคืออำนาจในการปกครองโลกและลูกได้รับสิ่งนั้นในวิธีที่เรียบง่ายอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: ลูก ๆ
 ที่สุดแสนหวาน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจาก
 กิเลส, โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อย่างแน่นอนที่ทุกสิ่งนั้นผ่านสภาพของสาโทประธาน สาโท ราโจ และทาโม พ่ออธิบาย:
 ลูกไม่ได้มีความรู้มากนัก เพราะพวกเขาได้มีการเขียนเกี่ยวกับเวลาว่าเป็นหลายแสนปีในคัมภีร์ บัคคีคือความมืดของความไม่รู้
 ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นพูดว่ายุคเหล็กละนั้นจะดำเนินไปเป็นเวลาอีก 40,000 ปี อัจชะ อะไรจะเกิดขึ้น
 เมื่อลูกไปถึงที่สิ้นสุดของ 40,000 ปี? ไม่มีใครรู้ เหตุนี้เองจะมีคำกล่าวที่ว่า พวกเขากำลังหลับใหลในการหลับใหลของความไม่รู้ บัคคี
 คือความไม่รู้ เป็นเพียงพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อมาและสอน
 ลูก ๆ นั่นคือลูก ๆ ดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อ ครู และสัทกูรู ไม่มีใครอื่นจะพูดว่า: ผู้นี้คือพ่อ ครูและกูรูของเรา นี่คือการปฏิบัติที่ไม่มี
 ขีดจำกัด ท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเองนั้นนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก: พ่อคือพ่อสูงสุดของลูก และลูกทั้งหมดคือ
 ลูก ๆ ของพ่อ ลูกพูดว่า: บาบ่า ท่านคือผู้เดียวเท่านั้น พ่อเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า: พ่อได้พบกับลูกทุกวงจร ท่านคือดวงวิญญาณ
 สูงสุด, ผู้ที่สูงสุด ท่านมาที่นี่และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ๆ เป็นการพูดเท็จอย่างแท้จริงที่จะพูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กละนั้นคือ 40000
 ปี ทุกสิ่งนั้นรวมอยู่ใน 5000 ปี ลูกเชื่อในสิ่งที่พ่อบอกลูกและลูกเข้าใจสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าลูกไม่เชื่อสิ่งนั้น หากลูกไม่เชื่อ ลูกก็จะไม่มา
 ที่นี่ หากลูกไม่ได้เป็นของศาสนานี้ ลูกก็จะไม่เชื่อสิ่งนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับบัคคี ผู้ที่ได้ทำบัคคีมาอย่างมากมาย
 ต้องได้รับผลของบัคคีของพวกเขา พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ, เป็นนายของ
 โลก มีเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ การทำลายล้างโลกแก่นี้ได้มีการแสดงไว้ สิ่งต่าง ๆ เช่นนั้นไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์อื่น
 ใด เป็นเพียงกิตะเท่านั้นที่เป็นคัมภีร์ศาสนาของบาร์ต แต่ละคนควรจะศึกษาคัมภีร์ศาสนาของตนเอง และพวกเขาควรจะรู้จักผู้
 เดียวที่ก่อตั้งศาสนานั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่ชาวคริสต์เถียนรู้จักพระคริสต์ พวกเขารู้จักพระคริสต์และกราบไหว้บูชาเขาเพียงผู้เดียว
 ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นลูกจึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพเท่านั้น อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ผู้คนพูดว่า
 พวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู เวลานี้ลูก ๆ กำลังศึกษาราชโยคะ ลูกคือราชาฤาษี ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือพระโยคะฤาษี มีความ
 แตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน การสละละทิ้งของพวกเขาของการเพียงแค่การละทิ้งบ้านและครอบครัวนั้นอ่อนแอและมี
 ขีดจำกัด การสละละทิ้งและการวางเฉยของลูก คือ การละทิ้งทั้งโลกเก่า ก่อนอื่นลูกจะไปสู่บ้านของลูก, บ้านที่แสนหวาน และแล้วก็
 ไปสู่ยุคทองในโลกใหม่ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นด้วยบราห์มา ในเวลานี้คือโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์
 ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ นี่คือการที่จริงแท้แน่นอน ไม่มีเรื่องของการไม่มีศรัทธาในสิ่งนี้
 เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ พ่อเป็นครูด้วยเช่นกันและเป็นสัทกูรูที่แท้จริงผู้ที่พาพวกเขากลับไปกับท่าน กูรูเหล่านั้นก็ทิ้งลูกไว้
 ครึ่งทางและจากไป เมื่อกูรูจากไปพวกเขาก็ได้ทำให้อีกคนหนึ่งเป็นกูรู พวกเขาจะทำให้สาวกของกูรูนั้นนั่งบนกตติ ที่นั่นเป็นเรื่อง
 ของพ่อและลูก ๆ ที่นั่นเป็นกูรูและสิทธิ์ของสาวกต่อมรดกนั้น จะมีมรดกเพียงจากพ่อเท่านั้น ชีพบาบามาในบาร์ตเท่านั้น ผู้คน

ฉลองกลางคืนของชีวาและกลางคืนของกฤษณะ ไม่มีวันเกิดของชีวา ดังนั้นท่านจะสามารถพูดได้อย่างไร? ไม่มีเวลาและวันที่สำหรับท่าน พวกเขาได้แสดงเวลาและวันที่ของกฤษณะผู้เป็นอันดับหนึ่ง การฉลองดีพาวลีคือบางสิ่งที่ผู้คนในโลกทำ ดีพาวลีไม่ได้เป็นไปสำหรับลูกๆ ปีใหม่ของเราและโลกใหม่ของเรานั้นเรียกว่ายุคทอง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนมากมายอย่างยิ่งไปที่กุ่มภเมล่ำเหล่านั้นลาลา เมล่ำเหล่านั้นอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำ มีเมล่ำมากมายที่เกิดขึ้น พวกเขากระตือรือร้นของตนเอง บางครั้งภายในพวกเขาก็มีการทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมาย เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการบรรลาลา พ่อเพียงแต่พูดว่า: ลูกๆ ที่เป็นที่ยรักที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างทาโมประธานจากสาโทประธาน ลูกมีอัลลอยด์ปะปนในลูก และสิ่งนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยไฟโยคะเท่านั้น ช่างทองรู้อยู่ที่นี่ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือช่างทองสูงสุด ท่านขจัดอัลลอยด์ของทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นทองแท้ ได้มีการนำทองใส่ไว้ในไฟ นี่คือนโยคะ นั่นคือไฟของการจดจำระลึกถึง เพราะเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาทั้ง เป็นเพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสาโทประธาน ทุกคนจะทำความเพียรพยายามเช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย และไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น สิ่งนั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลง ม้วนฟิล์มก็เฝ้าแต่หมุนไป พ่อพูดว่า: เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พ่อก็จะบอกสิ่งที่ลึกซึ้งขึ้นแก่ลูก ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด จงจดจำท่าน: นี่คือการหมายของมานมานะบาฟ ไม่สามารถจะมีการพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด หากจะเป็นกฤษณะพูด และแล้วทุกคนก็จะไปหาเขา ทุกคนก็จะตระหนักรู้จักเขา และแล้วเหตุใดจึงจะมีคำกล่าวว่าเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายล้านที่รู้จักพ่อ? พ่ออธิบายสิ่งนี้และเหตุนี้เองผู้คนจึงพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้นด้วย พ่อได้มาและก่อตั้งศาสนาเทพ คัมภีร์เหล่านี้ทั้งหมดลาลา จะหายไป และแล้วคัมภีร์เดียวกันก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในเวลาของตนเองในหนทางของบักตี ในยุคทอง ไม่ได้มีแม่เพียงคัมภีร์เดียว ไม่ได้มีนามหรือร่องรอยของบักตี ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของบักตี ในบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ก็คือผู้ที่เรียกตนเองว่าศรี ศรี 108 จักกัตกูรુ ทุกวันนี้พวกเขาแม้แต่เรียกตนเองว่า 1008 ในความเป็นจริงลูกประค้ำนี้ก็อ้างถึงถึงที่นี่ เมื่อผู้คนหม่นลูกประกาศพวกเขาก็รู้ว่าพุนั้นเป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่มีตัวตน และแล้วก็มีลูกบัตคู บราห์มาและสรัสวตีคือลูกบัตคู เพราะนี่คือหนทางครอบครวั ผู้คนของหนทางครอบครวันั้นจะให้สิ่งใดแก่ผู้คนของหนทางสันโดษ หากพวกเขาจะทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นกูรุษของพวกเขา? พวกเขาจะต้องศึกษาหะฐะโยคะ มีหะฐะโยคะหลายต่อหลายประเภท แต่มีราชาโยคะประเภทเดียวเท่านั้น มีเพียงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเดียวเท่านั้นที่ซึ่งเรียกว่าราชาโยคะ ที่เหลือทั้งหมดคือหะฐะโยคะเพื่อพละนามัยของร่างกาย เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ สิ่งสำคัญแรกคือดวงวิญญาณและแล้วก็ป็นร่างกาย ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นร่างกายแทนที่จะเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้สลบเข้ามาสู่ด้านที่มืด ในเวลานี้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่ยรักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูบทบาทของแต่ละคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไปนี้ จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก ขจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก
  2. อย่าได้พ่ายแพ้โดยมายุ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการเผาบาปของลูกทั้งไปในไฟของโยคะ
- พร:** ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายตายและกำหนดจิตใจและสติปัญญาของลูกในที่นี้ของพวกเขาด้วยพลังของความมุ่งมั่น
- ลูกๆ มีความรักสำหรับพ่อและเหตุนี้เอง พวกเขาใส่ใจอย่างมากต่อการนั่ง การเดิน และทำงานรับใช้ในการจดจำระลึกถึงที่มีพลัง อย่างไรก็ตามหากไม่มีการควบคุมจิตใจของตนได้อย่างสมบูรณ์ หากจิตใจของลูกไม่ได้อยู่ในคำสั่ง ลูกจะนั่งอย่างถูกต้องเหมาะสมในช่วงเวลาอันสั้นและแล้วลูกจะเริ่มกระสับกระส่าย บางครั้งลูกอยู่ในสภาวะที่ถูกต้อง (set) และบางครั้งลูกกลับมาขุ่นมัว(upset) อย่างไรก็ตามด้วยพลังของการเพ่งรวมและพลังของความมุ่งมั่น กำหนดจิตใจและสติปัญญาของลูกในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง และลูกจะกลับมาเป็นโยคีที่ง่ายตาย

คติพจน์: ใช้พลังใดก็ตามที่มี ในเวลาที่จำเป็นและลูกจะมีประสบการณ์ที่ดีมากมาย

โอม ขานติ